

[Ebba Strange]

ne til lovforslaget, og jeg synes, det er en spændende diskussion. Jeg mener ikke, det er noget, som vi skal eller kan lovgive om, men jeg er meget tilfreds med, at Finansrådet har udtalt, at de vil fortsætte deres samarbejde med bankerne med hensyn til at få fastslået, at en bank eller en anden finansieringsvirksomhed, der går ind og stiller penge til rådighed for en virksomhed, skal være opmærksom på, hvordan produktionen foregår. Som lovforslaget er udarbejdet, er det kun i de tilfælde, hvor låneinstituttet er direkte involveret i produktionen, det kan blive omfattet af erstatningsansvaret. Anderledes kan det heller ikke være, men jeg synes, det er et vigtigt område for bankerne at interessere sig for.

Konkluderende vil jeg sige, at vi vil arbejde positivt og med stor interesse med forslaget i udvalget, og at vi også med stor interesse vil følge den retspraksis, der kommer på området. Det fremgår jo gang på gang af bemærkningerne, at meget først vil få sin endelige form, når der har været nogle retssager, altså når man har afprøvet, hvordan domstolene behandler sagerne. Det bliver ganske spændende at følge.

Tom Behnke (FP):

Princippet om, at forureneren skal betale eller sørge for at rydde op efter sig, er i fuld overensstemmelse med vores politik. At der indføres et objektivt ansvar, som det er foreslået i lovforslaget, kan vi også se som et positivt tiltag, så rent teoretisk kan Fremskridtspartiet stille sig positivt over for ordlyden i forslagens paragraffer.

Men sagen er jo, at forslaget ikke alene består af ordlyden i paragrafferne. Det har en række konsekvenser og følgevirkninger, og jeg har en række indvendinger mod forslaget, som det foreligger her og nu, specielt til de ledsagende bemærkninger, og disse indvendinger vil være afgørende for vores stillingtagen til forslaget.

Hvis vi starter fra en ende af, vil vi stille spørgsmålet: Hvem skal definere, om der er tale om en forurening? I forslaget står der noget om den økologiske balance; men hvem er det, der skal definere, hvornår den er forrykket, og hvornår den ikke er forrykket? Jeg kan sige så meget, at Fremskridtspartiet ikke har tillid til de organisationer, der i dag definerer, hvornår der er tale om en forurening eller ej.

Og hvem har egentlig ret til at anmelde en forurening – altså ikke blot hvem der har ret til en erstatning, for det bliver meget fint beskrevet i bemærkningerne og diskuteret frem og tilbage, og det kan jeg godt være enig i – men hvem har ret til at anmelde en forurening? Vil en anmeldelse om forurening have opsættende virkning over for en virksomhed, der er nødt til at standse sin produktion, indtil der er gennemført en retssag, som måske kan vare 2-3 år, eller hvordan vil det komme til at virke i praksis? Fremskridtspartiet har ikke tillid til de personer, der skal administrere denne lov, og det har vi ikke ud fra de erfaringer, vi har gjort gennem mange år, hvor vi har set, hvorledes miljøorganisationer og det offentlige har administreret hele miljølovgivningen.

Så er der spørgsmålet om den obligatoriske forsikring. Der er jeg glad for, at ministeren er nået dertil, at han har taget dette ud af forslaget i forhold til den betænkning, der foreligger, og at ministeren er indstillet på at vente et par år eller længere og se, hvordan udviklingen bliver, og om det bliver nødvendigt med en obligatorisk forsikring. Det er jeg glad for, for vi er imod, at der skal indføres en obligatorisk forsikring.

Selv om man har blødt op på det, så er vi heller ikke helt tilfredse med, at en virksomhed, der har handlet efter forskrifter fra det offentlige, til trods herfor kan pålægges ansvar for en forurening – selv om den har opfyldt de krav og kriterier, det offentlige har stillet. Det er ikke rimeligt. Hvis man gør, som man får at vide man skal gøre, så må det være det offentlige, der bærer ansvaret, og ikke virksomheden.

Så et spørgsmål til den diskussion, som ministeren kommer ind på i bemærkningerne til forslaget, side 10. Spørgsmålet lyder: Bliver der tale om en branchemæssig solidarisk hæftelse for eventuel forurening? For det er det indtryk, side 10 efterlader, men jeg er ikke helt sikker på, at det er det, man vil nå frem til. Spørgsmålet er altså: Bliver der en solidarisk hæftelse for den enkelte branche i de særligt forurenende virksomheder?

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen, og jeg kan også se, at førstebehandlingen har lagt op til, at der er mange uafklarede spørgsmål. Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan få en seriøs drøftelse af tingene. Det er et forslag, som i princippet er godt, men konsekvenserne